

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень.
Видве Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на роє вулиці Пчірчард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. Ю. Ляльчак, голова.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

РОБІТНИЧІ ДЕЛЕГАЦІЇ В РАД. СОЮЗІ.

Ік минулого року, так і нині, цілий ряд робітничих делегацій з європейських країн відвідує Радянський Союз. І не тільки європейських, але й азійських, навіть зі Злучених Держав вибирається в дорогу до Радянського Союзу робітничі делегації. Крім робітничих, їдуть також делегації від культурних європейських установ, їдуть бізнесові делегації з Німеччини, Англії, Америки. Особливо в Ленінграді відбувався міжнародний конгрес єсперантів, на якому були представники від 23-ох країн. Подорожують ті делегації від одного кінця радянського краю до другого, їдуть на Україну, на Кавказ, до Туркестану, на Сибір і не бояться "повстань", якімі так потішають себе тулолобі українські патріоти в Канаді.

Населення Харкова вітало 14. серпня в себе німецьку робітничу делегацію в складі 34 осіб. Делегація приїхала до Харкова, де оглядала найбільші фабрики, заводи, научні інституції. З Харкова — в Донбас, на Кавказ, на Урал, і так по цілому Союзі.

Вітаждали в Москві на Україну, делегація іммігрів в Московських газетах такого листа до робітників червоної Москви: "Робітники червоної Москви!"

"Ви видивили найсердечніший братський прийом другий німецької робітничої делегації. Протягом багатьох днів ми мали змогу вивчати умови й обставини на московських фабриках, виробничій й в майстернях і дивуватися вашому будівництву. Все, що ми хотіли бачити, показано нам. Ви дали нам доступ до всіх ваших установ. Ваші лікарні, будинки відпочинку, ваші досягнення в ділянці культурної праці можуть служити нам за приклад. Розуміється, ми мали спробу в багатьох місцях констатувати недосконалості. Ми знаємо, однак, що їх треба приписувати наслідкам імперіалістичної та громадянської війни. Ми певні, що в найкоротшій часі ви усунете і подолаєте ці вади. Ми маємо тепер по вашій країні і хочемо вивчити обставини на Україні, в Криму, Добриччині, на Уралі та на Кавказі. Ми гадаємо, що і там нам дадуть змогу вивчити вашу працю і ваше будівництво. В усіх царинах громадського життя ми бачимо наслідки колективної праці та єдиної волі радянських робітників та селян."

"З нашого короткого перебування в Ленінграді і Москві ми винесли переконання, що робітництво, скинувши капіталістичне панування, має змогу привнести себе державному будівництву і створити умови, що відповідають інтересам більшості людства. Тут у вас ми бачимо, що ви їдете наперед, в нас же в Німеччині ми бачимо, як обставини не дають грішити. Стан робітництва цораз гіршає. Господарство провадиться в інтересах невеличкої верхньої капіталістичної. Все це коротке перебування в вашій країні робить нас дуже обізнаними, що по поверненні до Німеччини ми не тільки будемо говорити правду про Радянський Союз, а будемо борюватися за те, щоб німецьке робітництво наслідувало вас. Хай живе єдність міжнародного пролетаріату! Хай живе бойовий союз німецького та радянського робітництва!"

Коли німецька робітничая делегація прибула до Харкова, то Всеукраїнська Рада Професійних Союзів палко привітала від імені одного мільйона шістьсот тисяч своїх організованих членів "Другу братську делегацію німецької робітничої класи в честь її прибуття на Україну".

Згадуючи в пресі німецького й українського мовами всі ті ліхоліття, які пережила Україна в тисках царату, в часі етнічної та громадянської війни, і в цих умовах прийшлося Україні відбудувати, Всеукраїнська Рада Професійних Союзів каже:

"Наша справа це не тільки справа робітників України й РСФРР. Це справа всього міжнародного пролетаріату. Буржуазія хоче це розуміти. Особливо в усіх країнах уся буржуазія преша поширює про нас так багато брехових і наклепів. На наш превеликий жах, преша реформістів і соціал-демократів не відстає від неї у цій справі, виступаючи ще, крім того, під ім'ям робітничої класи. Тим більше ми радіємо, коли безсторонній ір братів пролетарів перевіряє й оцінює нашу роботу, по братському вказує на хибні, радючи укупі з нами — до світанку. Ви приїхали до нас в ці дні героїчної боротьби англійських майнерів. Приїждяйтеся на наших фабриках і заводах у відповідь до того, як реагує гудна робітництва на ці події."

"Приїждяйтеся, з яким захопленням провадиться збори, яка велика неспівність до класових ворогів. Як великі сум і гнів з приводу кожної помилки керівництва боротьбою англійських пролетарів. Приїждяйте і ви побачите на конкретнім прикладі, що гасло єдності міжнародного професійного руху, це справжнє масове гасло, що за ним стоїть справжній маси українських і руських пролетарів. Ви побачите, що це гасло для них не абстрактна фраза, а справжній бойовий клич боротьби".

Здається, до чого поясненнє не треба. Тут, як в зеркалі, видно, як бездушно брешуть капіталісти й їх наймити про повстання в СРСР, та про те, що там чужинцем нічого не покажуть. Десятки різних делегацій що року відвідують Рад. Союз, оглядають його економічне, політичне й культурне життя. Цього року в міжнародній день молоді відвідають Радянський Союз делегації організованої молоді різних європейських країн: А в осені приїде навіть делегація молоді Японії.

Німецький делегат на конгрес єсперантів в Ленінграді переслав від німецьких піонерів кінським піонерам такого листа: "Дорогі товариші, піоніри м. Кітта! Центральний Комітет Союзу юних спартаків, що об'єднує 20 тисяч німецьких піонерів, доручив мені привітати радянських піонерів. З великою радістю я виконую це доручення й жалкую, що не можу відвідати вас особисто."

Цей великої робітничої солідарності ніяка сила в світі не повалить, ніякі брехні та провокації не захитають. Ця солідарність кує велике майбутнє пролетаріату, мостить шлях працюючим до боротьби за повалення капіталізму, а встановлення комунізму.

ДІЯЛЬНІСТЬ РОБІТНИЧИХ ПОСЛІВ У ПАРЛЯМЕНТІ.

VI.
Протягом минулої сесії парламенту не було майже тижня, в якому не порушено б у якійсь формі внішнь-господарської страйки. Деякі послы заявили, що їм вже навчилися слухати "про страйки". Однак Вудсворт і Спрінгфілд, Томас Гей, який тепер кандидує в тому самому окрузі.

Новий законопроект, предложений у парламенті, який мав скасувати поправки з 1919 року, остаточно перейшов у парламенті поміж опозиції консервативних послів. Але коли він пішов до сенату, його там відкинуто. Консервативна більшість в сенаті хотіла задержати ці поправки і відкинула законопроект про Іх скасування так само, як і законопроект про скасування поправок до іміграційного закону. Консервативні в сенаті зробили те, чого не могли зробити консервативні в палаті послів. І ті самі сенатори, що вбили цей законопроект і інші законопроекти, яких домагалися робітники, виступали нині на тій самій платформі, що й консервативні у Вінніпегу, та апелюють до робітників, щоб віддали на них свій голос. Вони думають, що робітників можна дуже легко обдурити.

Побачимо, що станеться 14. вересня, коли робітники віддадуть свій голос.
А. А. Гіне,
робітничий кандидат.

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

Перевертають до гори дном.
Віденська газета "Ді Штунде" лише про стан України під Польщею таке:

"Кожного, хто тільки є українського походження й перебуває на посаді в польській армії чи то в польській державній установі, усіх членів родичих урядовців, членів українських організацій, навіть співачів та гімнастичних товариств, редакторів українських часописів, мовляв, що належить до своїх студентських товариств і т. ін., арештують, не розбираючи, навіщо й ладно, а їхні помешкання перевертають до гори дном."

Таке життя під Польщею.

"Революція морального оздоровлення".
Кітська "Пролетарська Правда" з приводу характеристики цієї віденської газети пише:

"Ця славетна діяльність польського уряду є один наслідок "революції морального оздоровлення", дусею якої є пан Пласуцькі. Отже і в національній справі, як і в інших, уряд Пласуцького — Бартеля нічого не додає до старого, від якого стонем стонуть усі "хреси", а особливо — Західна Україна. Хіба ці методи переслідування українських селян та інтелігенції, що їх уживає тепер польська поліція, позначаються чимсь новим? Та сама brutalність, що й раніше, те саме беззастовне зневажання людської гідності, ті самі провокаційні засоби: хіба, що тільки у всьому цьому ми бачимо більший досвід, що не як у наслідок доволі гнобительської праці, повинні давати себе в знаки?"

"Коли не можна битися, треба годитися".
Німецькі й французькі промисловці погодилися. Преса Франції, Німеччини й Англії заговорили вже про угоду. Французька газета "Журналь" з приводу цього пише:

"Дві причини пошкодили французькій промисловості розгромити німецьку важку промисловість, що по справедливості мусла б полатитися за війну, що її вона підготувала. Причини ці ось які: по-перше, намагання одержати з Німеччини репарації, а по-друге, потреба в німецькому ринку для лютаринського металургії. Раз не можна битися, треба годитися. Наслідок угоди є організація тресту, що діявуватиме ціли. Англія поки що не бере участі в комбінації, проте мало можливо, щоб вона почала боротьбу, Англія уже вступила до "рейкового картелю" (об'єднання) і бере участь у суперництві, що почалося між Європою й Америкою."

НАШИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ НА УВАГУ.

В останніх кількох тижнях я отримав від багатьох відділів і членів наших організацій чимало листів, адресованих до Агітпрокму і приватно до мене самого, з такими просьбами, домаганнями і питаннями, що на полагодження їх, поза всьою моєю регулярною працею, потрібно цілих місяців часу. Я не маю тут на увазі таких листів, що в них пишеться про справи, які зовсім правильно відносяться до Агітпрокму. Полагодження таких справ я зараховую до моєї регулярної праці. Говорю тут про листи в таких справах, з якими належало б звертатися в зовсім інші місця і на зовсім інші адреси.

Пишіть до кожної організації окремо.
В "УЛРВ" не раз вже зверталося увагу на це, щоб зі всіма справами звертатися прямо до тих організацій, до яких ці справи відносяться. Багато з цих клопоту мають редакції і адміністрації наших часописів. До них пишуть такі листи і в таких справах, що відносяться до різних місцевостей, а то й поза місцевих організацій, інституцій, видавничих і одиноких осіб і вимагають відповідей, яких ні редакції ні адміністрація дати не можуть. Листи такі приходять не лише від читачів і нечленів наших організацій, а часто і від самих організацій. З цим самим, як і переконався, доводиться зустрічатися і Агітпрокмові.

Від цього треба відвратитися. Коли потрібно довідатися про якусь справу від даного відділу котрої небудь з наших організацій, то не пишіть про це до редакції, ні до адміністрації часопису, ані до Агітпрокму, але прямо до того відділу, до якого у вас є діло. Не просіть, щоб переказати комусь це або те, але пишіть до нього прямо на його адресу. Інша річ, коли не знаєте адреси, то за нього може спитати. Коли пишете, наприклад, до Агітпрокму, то не адресуйте листа до Провінціального Комітету ТУРФДМ і навпаки, бо це окремі організаційні тіла, що мають окремих секретарів і окремі адреси. Не пишіть також справ різнних організацій в одному і тому самому листі, хіба що ці справи мають якийсь зв'язок між собою. Взагалі старайтеся притримуватися певного порядку, що значно допоможе успішному і скорішому полагоженню цих справ, з якими звертається до організацій, їхніх зарядів чи то до поодиноких відповідальних урядників.

Ці уваги я вадисав для наших організацій, але їх повинні запам'ятати собі також і поодинокі члени й членкині наших організацій, а навіть поодинокі читачі наших часописів. Всім вони пригодились, коли потрібно буде звернутися в якій небудь справі до котрої небудь з наших організацій або їхніх зарядів, а також до котрого небудь з наших часописів. Дбаймо про порядок у всьому, бо він допомагає нашому успіхові.

М. Попович,
Торонто, 3. вересня 1926.

Агітпрокму не торговельна агенія.
Пишіть товариші з деяких місцевостей, що в них засновано шкоду музики і просить підшукати і купити ім маноліони і скрипки. Секретар Агітпрокму сам музикальний чоловік і рад такій школі допомогти. Отже їде й шукає за інструментами, вибирає їх, торгується, виторгнує часом четверту, а навіть третю частку регулярної ціни на ошусту і посилає. З інших місцевостей пишуть за музичними творами, підручниками то-що. А ще з інших пишуть, що розпочинають освітні курси і просять, щоб ім купити матеріал: і те все секретар охотно купує і посилає, бо розуміє, що в менших місцевостях організацій труднощі ці річі дістати і їм треба кінце допомогти.

Але пишіть деякі і за іншими річами. Просіть, щоб ім пошукати за добрим матеріалом на куртини, шаравари, жузани то-що. Іншим до гартеробі потрібно шего та того, отже звертаються з тим до Агітпрокму. Ще інші такі з приватними "покупками" звертаються на нашу адресу. Тільки-ж, товариші, це справи не політичні і від освіти вони трохи віддалені. З ними належить звертатися до крамниць. Агітпрокму не є торговельною агенією. Охотно виберу і куплю вам інструменти, ноты, книжки, мапи, глоби і інше шкільне приладдя, але матеріал на куртини, шаравари то-що рішуче відмовляюся купувати. Зрозумійте, що все це забирає багато часу і на цьому терпіти та робота, для якої Агітпрокму призначений.

Від цього треба відвратитися. Коли потрібно довідатися про якусь справу від даного відділу котрої небудь з наших організацій, то не пишіть про це до редакції, ні до адміністрації часопису, ані до Агітпрокму, але прямо до того відділу, до якого у вас є діло. Не просіть, щоб переказати комусь це або те, але пишіть до нього прямо на його адресу. Інша річ, коли не знаєте адреси, то за нього може спитати. Коли пишете, наприклад, до Агітпрокму, то не адресуйте листа до Провінціального Комітету ТУРФДМ і навпаки, бо це окремі організаційні тіла, що мають окремих секретарів і окремі адреси. Не пишіть також справ різнних організацій в одному і тому самому листі, хіба що ці справи мають якийсь зв'язок між собою. Взагалі старайтеся притримуватися певного порядку, що значно допоможе успішному і скорішому полагоженню цих справ, з якими звертається до організацій, їхніх зарядів чи то до поодиноких відповідальних урядників.

М. Попович,
Торонто, 3. вересня 1926.

ПІД П'ЯТОЮ РУМУНСЬКИХ БОЯР.

Комітет по обороні жертв білого терору на Балканах разом з Комітетом Бесарабії виступав в Парижі величезні протестаційні збори проти режиму окупації і румунізації Бесарабії. Промовці, що один за одним виходили на трибуну (Жан Лонче, Анрі Барбюс, Ваян Кутуре, Поль Луї і інші), представники французького культурного громадянства, замальовували картину страшний терору, що за владу Румунії розвивався на Бесарабії. Резолюція, що її одностайно прийняли величезні збори, гавнібит перед усім культурним світом режим Румунії, що надмірними податками, терором і т. ін. приводить Бесарабію до голоду, злиднів та політично-соціальної неволі. Ціль, яку ставлять собі нинішні правлячі Румунії — говоритися в тій резолюції — є за

ІНСТИТУТ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ НА УКРАЇНІ.

В Києві організується перший на Україні інститут матеріальної культури для підготовки молодих вчених, дослідників і професорів історії матеріальної культури для вищої школи.

— Пане Куркуленку!
— Чого?
— Я перечитавши редакційну статтю в передмінулому числі "Кан. України", знаю вже на кого маю голосувати.
— На кого?
— На кандидата.
Куркуленку.

Світлася така демократія. Більшовицька диктатура це наслідство, гетьманська на пси здався, нема така, як "дійсна" демократія — так по вчав нас не раз "Укр. Голос".

А в його останньому числі з редакційної статті відвідуємо, що навіть в Канаді нема ніякої демократії, а є лише "державне корито".

"Анекти гад" — так пише "Укр. Голос". Ось як пише: "Різня між партіями була більше в тім, що одна група людей була при ДЕРЖАВНІМ КОРИТІ, а друга група старалася їх відшукати на бік, щоб самим стати до КОРИТА. А що до КОРИТА можна було дістатися, згадавши при КОРИТІ можна було одержати тільки при помочі голосів, то-т. д. ("Укр. Голос" з 1. вересня).

Підчеркнення корит — наш. Виходить після "Укр. Голосу", що в Канаді замість державної влади, є державне корито. А ті люди, що стоять при тому кориті є...

Ну, хіба-ж ви не знаєте, для кого корито існують на світі? Фе, панове з "Укр. Голосу", та й ото так про демократію?

Направник польських фінансів, Американець Кеммерер, прибув з Варшави до Львова і до него "на розмову" зголошували українські "фінансисти". Але Польки не допустили Українців до "професора" Кеммерера.

Тепер "Новий Час" грозить Полькам, що як Кеммерер дізнається, що вони не допустили до него Українців, то він ім намілить толову.

Блаженні віруючі...

Папа римський, після того, як сказав у всіх косьцолах понагнати на Адама штаня, а на Еву спідницю, почав борюватися з сучасною частіною населення Євнного попу.

Приходять-бо жінки до косьцола в коротких сукенках і з голыми плечима і виводять в спокую слух божих. (Знаємо вже, як Назарук мовився на євхаристичному конгресі в Шкаго.)

Приїхала в Рим Англічка до косьцола св. Сильвестра поміститися. Стала перед вівтаром навколівні й — муви перекрж — по німецьки: "А рукавиці у неї відтіли "по самісенське" тпруте."

Молись. Прийшов до неї єксондз і сказав забратися з косьцола з голыми руками. Жінка моляться.

Привів єксондз двох жандармів і сказав виворудити їх з косьцола.

Глянули карабинери на білосніжні руки жінки і... відмовилися...

Єксондз наробив крику... Хотів сам вивести жінку, але тоді йому прийшлося бі диткувати до голых рук жінки... А єксондз — не електротехнік.

Єксондз почав кликати прислужних, щоб помогли йому вивести виглядом оскверненого святистку косьцола.

Публика зрозуміла навпаки... Вона викинула з косьцола єксондза...

Якийсь "Робітник" розплакався в "Укр. Голосі" на більшовиків і каже, що буде читати "всіх книжки й роздумувати над прочитаним".

Нічого читати й роздумувати над прочитаним, треба мати на карку людську голову, а не голову капусту.

— Пане Куркуленку!
— Чого?
— Я перечитавши редакційну статтю в передмінулому числі "Кан. України", знаю вже на кого маю голосувати.

— На кого?
— На кандидата.

Куркуленку.